

afpasse dem efter en så aktuel konjunkturvurdering som overhovedet muligt, og det kan betyde, at nogle i og for sig ønskelige offentlige anlægsarbejder skal udskydes i en kortere periode.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ivar Hansen):

Folketinget har i disse dage officielt besøg af en delegation fra det rumænske parlament under ledelse af Senatets formand, professor Oliviu Gherman.

På Folketingets vegne byder jeg den rumænske delegation hjertelig velkommen her i det danske Folketing, og jeg udtrykker ønsket om, at delegationens besøg her i Danmark må blive udbytterigt, så længe besøget varer.

Hjertelig velkommen!

(Medlemmerne påhørte stående formandens velkomstord).

Forhandling

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal indlede med at sige tak for finansministerens foreløbige besvarelse og sige, at vi i SF er meget opmærksomme på, at regeringen fører forhandlingerne med kommuner og amter. Netop i den situation må det være interessant for en regering, at den, inden den sendes i byen, kan være sikker på, hvilket mandat den har i ryggen fra Folketinget, og det må være af speciel interesse for en mindretalsregering.

Jeg antager også, at finansministeren er interesseret i udfaldet af denne debat – forstået på den måde at regeringen med sikkerhed kan vide, at en eventuel aftale ikke bliver underkendt af Folketinget. Det ville jo være for surt at vende tilbage med en aftale og Folketinget derefter sagde, at det ikke var det ambitionsniveau, Folketinget sigtede mod.

Jeg skal også sige som kvittering til finansministeren, at vi er helt enige i behovet for at styre mod balance på de indenlandske budgetter, og at det skal være et overordnet synspunkt. Jeg mener også, vi kvitterede for synspunktet under finanslovforhandlingerne i efteråret, hvor vi fremlagde et finanslovsudspil, som ganske

vist havde en anden politisk retning – lad det nu ligge – men havde sammenhæng mellem udgifter og indtægter og den samme målsætning, nemlig at sikre balance i økonomien.

Så skal jeg sige, at hovedproblemet er, at vi her midt i 1990'erne skal rette op på en række forhold, som er et resultat af en meget lang periode, hvor den offentlige sektor blev udsultet. Fra starten af 1980'erne til starten af 1990'erne var den offentlige sektor i stadig højere grad kendetegnet ved ventelister på fundamentale områder for befolkningens velfærd, fordi kommuner og amter blev fastholdt i et økonomisk jerngreb. På det tidspunkt var jeg selv aktiv deltager på det kommunale felt, og jeg kan godt huske, hvor stramt vi blev holdt. Jeg kan også huske, hvor kraftigt den daværende opposition protesterede imod at føre en så hårdhændet politik over for kommuner og amter.

Vi har i dag en regering, der har givet vælgerne det helt centrale løfte, at der kom en ny start; nu skulle velfærden for alvor sættes i centrum. Vi har oven i købet denne debat i en situation, hvor det økonomiske spillerum er øget på grund af faldet i arbejdsløsheden med deraf følgende stigende skatteindtægter og faldende udgifter til dagpenge og kontanthjælp som konsekvens. Så sent som i dag har jeg set, at økonomiministeren oven i købet har opskrevet optimismen – ganske betydeligt endda – med hensyn til faldet i arbejdsløsheden og med hensyn til det tidspunkt, hvor vi opnår balancen. Det er altså i den situation, vi diskuterer tingene.

Men jeg hørte også finansministeren lægge distance til økonomiministerens udmeldinger i weekenden ved at sige, at de var blevet overfortolket. Jeg må forstå det sådan, at de meldinger, der lød på, at der ikke var råd til anlægsinvesteringer i kommunerne, ikke gælder; det er ikke det udgangspunkt, regeringen vil indlede forhandlingerne med. Det er også vigtigt at vide, og det er derfor, det er nyttigt at få debatten i dag.

På daginstitutionsområdet lykkedes det ved forespørgselsdebatten den 7. februar at fastholde regeringen på løftet om, at der skulle etableres en pladsgaranti inden udgangen af 1995. Regeringen var ellers ved at bevæge sig væk fra det. Jeg vil godt understrege endnu en gang, at Folketinget ikke vedtager dagsordener for sjøvskyld. En dagsorden, som er vedtaget i Folketinget, har en bindende virkning.

Jeg har bemærket under de sidste dages debat, at regeringen vurderer, at det mål bliver